

İKİ SEVGİ

Hayatta temel iki sevgi var:

Dikey sevgi. Rab sevgisi.

Yatay sevgi. Kainat ve insan sevgisi.

Amerikalı Bilim İnsanı Carl Saga, sevgi eksikliğini şöyle anlatmaktadır:

“Öyle garip kavramlarla yetiştirilmişiz ki, bizden birazcık değişik bir kişi ya da toplumla karşılaşınca, onların bize yabancılığı nedeniyle güvensizlik duyuyoruz ya da nefret ediyoruz. Oysa her bir uygarlığın anıtları ve kültürü, insan olmanın değişik biçimde anlatımından başka bir şey değildir.”

Latin Amerikalı Yazar Poulo Coelho da, “Aldatmak” isimli kitabında şöyle yazmaktadır:

“Buzul çağında çok sayıda hayvan soğuk yüzünden ölüp gitmiş. Kirpiller ise sürüler halinde toplanmaya karar vermişler. Böylece hem ısınıyor, hem de başkalarından korunuyorlarmış. Ama sırtlarındaki dikenler ısınmalarını

sağlayan yanlarındaki dostlarına batıyormuş. İşte bu yüzden birbirlerinden uzaklaşmaya karar vermişler. Ancak donarak ölmeye başlamışlar. Hemen bir seçim yapmaları gerekiyormuş; ya yeryüzünden silinip gideceklermiş, ya da dostlarının dikenlerine katlanacaklarmış. Doğru kararı vererek yeniden bir araya gelmişler. Başkasının ısrısından vazgeçemeyecekleri için yakınlaşmanın açabileceği küçük yaralarla birlikte yaşamayı öğrenmişler.”

Evet, dikene değil, güle odaklanabilmeyi öğrenmeliyiz... !

Çünkü insan sevgisinde esas olan, her türlü üstünlüğü aşarak eksiklikleri tamamlamaktır.

Unutmayalım, sevmek için yürek, sürdürmek için emek gerekir.

Yusuf Beğtaş